

Աղատեցէք զաւակիս, լսուեց. կրկին որդեկորոյս մօր ձայնը որ ժամանակ իր մօր կանգնած տեղից մի քանի քայլ հեռու ջրի մէջ երևեցաւ և փոքրիկ խապշիկի գլուխը № 15 եր. 62.

«Սպիտակ Միրուքը զարմացաւ այդպէս վաղ Զիւլէյկայի մօտ տեսնելով ջանաց աննկատելիօրէն հեռանալ, նրա ձեռքին կար մի քոյս, որ նա նոյնպէս ջանաց թագցնել»:

Դտնուում ենք որ մի քանի տպագրական թերթ պարունակող գրքոյկից հանած այս լեզուի մարգարիտները բաւական պիտի լինին բարձր արժանիքը ցոյց տալու, բայց եթէ մենք աւելացնենք, որ չգտանք գէթ մի երես (համբերութիւն ունեցանք ամբողջ գրքոյկը կարդալու), ուր նման պարբերութիւններ չլինէին, այն ժամանակ պարզ կլինի, թէ մրպիսի թարգմանութիւններ են տրուում այս սերիայում: Գրքոյկները լի են անթիւ տպագրական սխալներով:

Աղատեցէք պատանիներին նման թարգմանութիւններից և խղճուկ հայ գրական լեզուն այդ գոհարներից:

Աթ. Խնկոյեան. Գիւղացին եւ Արջը. հրատ. «Հասկեր» ամսագրի 1909.

Մեր մանկական գրականութիւնը այս օրերս հարստացաւ մի նոր գրքոյկով. «Գիւղացին և արջը» ժողովրդական հէքիաթն է այդ, որ հեղինակը ոտանաւորի է վերածել ժողովրդական իսկ բարբառով: «Հասկեր» ամսագիրը, որ իւր գոյութեան ընթացքում աշխատել է առատ նիւթ մատակարարել հայ մանուկներին, այժմ հրատարակել է այդ ժողովրդական հէքիաթը գեղեցիկ իսկ արաքինով, որ կարող է լաւ նուէր լինել փոքրիկ մանուկների համար:

Վերջերս հայ մանկական գրականութեան մէջ լոյս տեսան Յով. Թումանեանի ոտանաւորներից ոմանք պատկերազարդ գրքոյկներով, բայց նոր հրատարակուած այս գրքոյկի արժանիքը կայանում է նորա գեղեցիկ և բովանդակալից նկարներում, որ յաջող կերպով արտայայտում են նիւթի բովանդակութիւնը: Զգացմունքները այստեղ գտել են իրենց ճիշտ արտայայտութիւնը գործող անձերի դրութեան մէջ: Ճանկալի էր, որ մանուկների մօտ մարդիկ աշխատեն մեծ չափով տարածել այդ գեղեցիկ գրքոյկը ընթերցող մանուկների մէջ և այդպիսով նպաստեն նրանց մէջ զարգացնելու գեղասիրութեան ճաշակը մատակարարելով նաև գեղեցիկ ընթերցանութեան նիւթ: